

دفاع از آرمان‌های کوبانی

یک دو سه... هزاران کوبانی بسازیم!

فراخوان برای حضور در میدان انقلاب تهران، یکشنبه مورخ ۱۳۹۳/۰۷/۲۰ ساعت ۴ بعدازظهر

این روزها جریان‌های مسلط رسانه‌ای، بنگاه‌های حقوق‌بشری، فعالان فضای مجازی و تنظیم‌کننده‌گان و امضاکننده‌گان بیانیه‌های «حمایت می‌کنیم و محکوم می‌کنیم»، موضوع تازه‌ای برای سرگرمی‌های سیاسی خود جفت‌وجور کرده‌اند: کوبانی! آنها حاضرند تا چندین و چند هفته از مردم بی‌دفاع کوردستان سوریه و خطر نسل‌کشی در کوبانی بگویند، اما هرگز از تجربه‌ی دوساله‌ی خودمدیریتی دموکراتیک شورایی حرفی به میان نیاورند. از حمله‌های آدم‌خواران داعش به کوبانی می‌گویند، ولی حمایت‌های نهان و آشکار دولت تورکیه را قلم می‌گیرند. همه‌چیز را به ستیزهای کاذب میان بنیادگرایی اسلامی و لیبرال‌دموکراسی، میان شیعه و سنی، میان کورد و عرب تقلیل می‌دهند، بدون آن‌که به جریان آلترناتیوی اشاره کنند که طی دو سال اخیر در غرب کوردستان برآمده و دست روی ستیز واقعی میان کار و سرمایه گذاشته است. در این چند روز اخیر، وجدان‌های معذب، دست‌آویز لاین دولت و آن دولت شده و از سازمان‌های ارتجاعی می‌خواهند مداخله‌ای بشردوستانه کنند، بی‌آنکه بخواهند بدانند این جغرافیا در حصار دولت‌ها تبدیل به سنگر مقاومت شده است. خلق‌های کورد، عرب، تورکمن و آشوری در کوردستان سوریه هرگز بی‌دفاع نیستند. بالعکس؛ دو سال تمام کوشیده‌اند خود به فضای زنده‌گی‌شان شکل ببخشند و از آن دفاع کنند. شدت حملاتی که طی ماه‌های اخیر به کوبانی می‌شود، هزینه‌ای است که این خلق‌ها برای طغیان علیه هر شکلی از دولت به عنوان انباشت قدرت، برای برچیده‌شدن هر شکلی از مناسبات طبقاتی و منطق انباشت سرمایه و برای سازماندهی اشکال مترقی فرم‌های اشتراکی می‌پردازند.

انقلاب روژئاوا که تحت عنوان خودمدیریتی دموکراتیک غرب کوردستان تأسیس شده، نه تنها سیستمی نژادی، قومی و ناسیونالیستی نیست، بلکه به طور برابر قدرت را میان همه‌ی خلق‌های ساکن از قبیل کورد، عرب، آشوری، تورکمن و ارمنی تقسیم کرده است. برای فعالان حقوق بشری زنان شاید باورپذیر نباشد که در گوشه‌ای از این سرزمین، زنان موفق شده‌اند نه تنها در حقوق به تساوی با مردان برسند، بلکه پا را فراتر گذاشته و در کلیه‌ی امور اجتماعی و سیاسی به مشارکت هم‌پا و حتی جلوتر از مردان بپردازند. انقلاب غرب کوردستان برخلاف مناسبات کار در لیران که ترجمانی‌نویین از رولیط برده داری است، به دنبال اشتراکی‌سازی تولید و حتی اشتراکی‌سازی زمین و آب رفته و می‌کوشد تا سایه‌ی طبقه‌ی مفت‌خور و انگل‌های اجتماع را از سر زحمتکشان کم بکند.

چه کسانی از این دگرگونی‌های اساسی وحشت کرده‌اند؟ چه کسانی ماشین کشتار داعش را به راه انداخته‌اند تا جلوی استحکام انقلاب غرب کوردستان و گسترش آن به دیگر مناطق خاورمیانه را بگیرد؟ همان نیروهایی که تاکنون انقلاب غرب کوردستان و دستاوردهای آن را سانسور کرده‌اند، اکنون می‌کوشند در سکوتی که بر افکار عمومی جهان حاکم کرده‌اند، با تسلیح و کمک‌رسانی به داعش و ارائه‌ی تصویری شکست‌ناپذیر از آن از فرط توحش، جلوی حرکت قطار انقلاب را بگیرند. در رأس لین نیروها حکومت نژادپرست تورکیه قرار دارد و با سودای احیای امپراطوری جهانخوار عثمانی می‌کوشد تا بر کشورهای جنوب سلطه ایجاد کند. در این میان ناسیونالیسم و بورژوازی کورد به نمایندگی مسعود بارزانی -سگ صدصاحبی که اکنون زنجیر اسراییل و تورکیه و آمریکا را بر گردن خود آویخته است- در راستای دفن دموکراسی در کوردستان برای حفظ تاج‌وتخت خود از هیچ کوششی برای ضربه‌زدن به انقلاب فروگذار ننموده و به عنوان حافظ منافع رژیم تورکیه در میان خلق کورد ایفای نقش می‌نماید.

دعوت ما از خلق‌های ایران این است که همه با هم سکوت را شکسته و مردم انقلابی غرب کوردستان را تنها نگذاریم. تنها راه رهایی خاورمیانه از چنگال این عملگاران امپریالیسم و تبدیل نشدن آن به حیاط خلوت آمریکا و ناتوی جهانخوار، اتحاد و همبستگی دموکراتیک خلق‌ها در ائتلافی آزاد و مستقل است.

دروود بر انقلاب غرب کوردستان، اولین حلقه از انقلاب‌های خاورمیانه

دروود بر همبستگی دموکراتیک و آزادانه‌ی خلق‌ها

پاینده باد انترناسیونالیسم و برابری خلق‌ها

پیش به سوی اتحاد کارگران و زحمت‌کشان خاورمیانه

جمعی از نیروهای چپ تورک، کورد و فارس